

ogsaa for nogle Aar siden tre Aar i Raad indtalt, at man ønskede, at Regjeringen vilde fremkomme med et Forslag til denne Sags Ordning. Men vi have ikke hidtil havt den Lykke at have en Regjering, der efter saa stærke direkte og efter endnu langt stærkere indirekte Opfordringer har villet komme med et saadant Forslag. Dette Forslag kan saalidt som noget andet Forslag vente at gaa igjennem, saalænge vi ikke have en Regjering, der vil støtte det og gjøre det til sit; men paa den anden Side skal Befolkningen Aar ud og Aar ind se, at det ogsaa er en Regjering, der ikke vil det, som Folkets store Flershed vil. Det skal blive klart ogsaa i denne Sal, at det er saaledes, vi staa til den nuværende Regjering. Jeg skal, da det er kommen noget paa Tale, hvorledes Forslagsstillernes Stilling er med Hensyn til dette Forslag, sige, at det er ganske rigtigt, som det er blevet anført af nogle ærede Medlemmer, at det ikke har været vor Mening at faa dette Forslag vedtaget ved 3die Behandling, førend vi saa nogenledes kunne dømme om, hvorledes det Forslags Stæbne vil blive, som er indbragt af den høitærede Indenrigsminister i det andet Thing. Vi have altid fra vor Side vist den allerstørste Beredvillighed til at faa dette Spørgsmaal ordnet paa den Maade, hvorpaa det lod sig gennemføre. Vi have saaledes tidligere, da det i Udvalget her i Folkethinget af en Mand, der stod i Forbindelse med en Del af vore Godseiere, blev sagt, at han paa Fleres Vegne kunde gaa ind paa en Lov paa dette Grundlag, sluttet os dertil, erklæret, at vi kunde gaa med og anmodet Regjeringen om at gaa med. Men ogsaa der standsede det ved den daværende Regjering. Vi have paa mange andre Maader — saaledes har tidligere Oberst Eschering og jeg indbragt Forslag til Forbedringer, eller hvad man vil kalde det, af Fæstelovgivningen. Vi have indbragt Forslag i forskjellige Retninger; saaledes indbragte jeg for 2 Aar siden et Forslag, som forekom Mangfoldige at gaa Godseierne altfor langt imøde, og at tage alt for lidt Hensyn til Bondestanden. Jeg har ogsaa her, med Bisfald af politiske Venner, indbragt et Forslag, der gif den samme Bet,

som Indenrigsministeren nu har forsøgt at gaa. Vi have gaaet alle de Veie, som man kan tænke paa at gaa, og hver Gang vist vor Redebenhed til at faae Ende paa Sagen. Nu er det vor Mening, at vi ikke ville paadrage os nogen Bebreidelse derved, at vi sende dette Forslag over til Landstthinget, saalænge der er Haab om, at vi i denne Samling kunne faae en Lov paa Grundlag af, hvad der er fremlagt af Regjeringen, saalænge der er det ville vi ikke sende dette Forslag over i Landstthinget. Vi ville ikke have, at man med nogenstømskelst Grund skal kunne bebreide os, at vi lægge nogenstømskelst Hindring i veien for at faae denne Sag afgjort paa en god Maade, og den kan afgjøres paa en god og forsvarlig Maade i flere forskjellige Retninger. Vi have vist Beredvillighed til at gaa i disse forskjellige Retninger, til at gaa ad den Bet, der kan føre til Enden, saa at Ingen nu kan komme med Bebreidelser imod os for, at vi holde Sagen aaben, og vi ville blive ved at holde den aaben i det Haab, at Gud og Kongen dog engang ville give os en Regjering, der kan hjælpe os ud over denne Banffelighed. — Et æret Medlem (H. C. D. Müller) sagde for, at vi kun skulde sende dette Forslag ind til Landstthinget for at faae det forkastet. Nei, efter det Standpunkt, det ærede Medlem indtager i denne Sag, vilde vi handle daarligt ved at følge nogetstømskelst af alle de Raad, han har givet os i saa Henseende; thi det, som han anser for et Gode efter sin Betragtning, maa vi, paa Forhaand endog, gaa ud fra vilde være det Daarligste, vi kunde gjøre. Altsaa dette Raad kunne vi ikke følge, saalidt som noget andet Raad, det ærede Medlem maatte give os i denne Sag. Det ærede Medlem sagde, at det var klart, at det Forslag, Regjeringen har indbragt i Landstthinget, ikke vilde føre til Noget, thi det vilde ikke blive modtaget her, og som Bevis herfor, sagde han, behøvede man blot at se hen paa det Forslag, som foreligger her. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem har været tilstede, da jeg indbragte dette Lovforslag, eller at han har læst de Ord, hvormed jeg indbragte det; thi var et af disse To sket, vilde han ikke kunne pege hen paa det For-